

ΕΤΟΣ 66ον

25 Μαρτίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 12 (3382)

ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Γιορτή έλευθερίας ό Ευαγγελισμός τής Θεοτόκου. ~ Έρχεται έπιτέλιος ό άληθινός έλευθερωτής μας, τόν όποίο, αιώνες πρίν, τόν προανήγγειλαν οι Προφήτες και μέ λαχτάρα τόν περίμεναν οι δίκαιοι. Δέν είναι άγγελος ούτε άνθρωπος. Είναι ό Υιός του Θεού, πού σήμερα γίνεται και υιός τής Παρθένου. Έκείνος, μέ άσύγκριτα μεγαλύτερη λαχτάρα από όση τόν περιμέναμε έμεις, περίμενε νά βρεθεί άνθρωπος, πού θά του έτοιμάζε «τόπο νά κατοικήσει».

Ή έτοιμασία του θρόνου

Και βρέθηκε ή Παρθένος Μαριάμ από τή γενιά του Δαβίδ, ή όποία «από τή στιγμή πού γεννήθηκε, οικοδομοΰσε κατάλυμα για Έκείνον· και άγωνιζόταν νά καταστήσει τόν έαυτό της κατοικία του Θεού, τόσο ώραία πού νά είναι άξια γι' αυτόν. ~ Έτσι, όταν ήλθε, τίποτε δέν βρήκε νά κατηγορήσει στά άνάκτορα ό Βασιλιάς» (άγιος Νικόλαος Καβάσιλλας). Τόσο καθαρό και άγιο ήταν τό «παλάτι», πού έτοιμάσε ή Παρθένος. Τό λείει χαρακτηριστικά και ένα τροπάριο τής έορτής: «Ψυχήν ήγγισε και σώμα καθηγίασε, ναόν ειργάσατο χωρητικόν του Θεού, σκηνήν θεοκόσμητον και έμψυχον τέμενος».

Πώς τά κατάφερε ή μικρή κόρη τής Ναζαρέτ; Τά κατάφερε, γιατί είχε μάθει νά φυλάει καλά τήν πόρτα του «παλατιού». ~ Έλεγε αυστηρά κάθε έπισκέπτη λογιισμό, έπιθυμία, συναίσθημα, φαντασία, κάθε κίνηση ψυχής και σώματος. ~ Έτσι άσκούσε και κρατούσε δυναμικά τήν έλευθερία της, προστατεύοντας τόν έαυτό της από καταληψίες και κλέφτες.

Αυτό φάνηκε ξεκάθαρα και στην έπίσκεψη του άρχαγγέλου Γαβριήλ. Μόλις τόν είδε, «διεταράχθη», μάς λείει ό ευαγγελιστής Λουκάς. Φοβήθηκε μήπως είναι κάποιος άπατηλός άγγελος, «κλέπτων τάς κατά τήν Εΰαν άπερισκέπτους» (άγιος Γρηγόριος ό Παλαμάς). Κάποτε ένας έκπεσών άγγελος εξαπάτησε τήν άπερίσκεπτη Εΰα και τής έκλεψε ό,τι πολυτιμότερο είχε: τόν υγιή φό-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. α' 24-38)

«Ίδού ἡ δούλη Κυρίου»

*Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου, καὶ περιέκρου-
βεν ἑατὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· ὅτι οὕτω μοι πεποιήκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις,
αἷς ἐπέιδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεστάλη ὁ
ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθέ-
νον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυὶδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου
Μαριὰμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ
σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ ἰδοῦσα, διαταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελο-
γίζετο, ποταπὸς εἶη ὁ ἄσπασμός οὗτος. Καὶ εἶπεν ὁ Ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαριὰμ·
εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοῦ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ Υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει
αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον
Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς
τὸν Ἄγγελον· πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος
εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ
καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται Υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδοῦ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, καὶ
αὐτὴ συνειληφῆσα υἱὸν ἐν γήρῃ αὐτῆς, καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ
σειρᾷ· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπε δὲ Μαριὰμ· Ἰδοῦ ἡ δούλη Κυ-
ρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἄγγελος.*

βο τοῦ Θεοῦ καὶ τῆ σωτήρια ὑπακοή στὴν ἐντολή του. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀπερισκε-
ψία τῆς Εὐας ἔγινε αἰτία σκληραῖα καὶ θανάτου γι' αὐτὴ καὶ γιὰ ὅλο τὸ ἀνθρώ-
πινο γένος. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Παναγία «τὸν ἄσπασμόν ἀνεξετάστως οὐ παρεδέξα-
το». Καὶ μόνο ὅταν ὁ ἀρχάγγελος διέηλυσε τὸν θεοφιλή φόβο της, «τοῦ ἄνοι-
ξε τὴν πόρτα», γιὰ νὰ τῆς μεταφέρει τὴν πιό χαρούμενη εἶδση, πού ἄκουσε
ποτέ ἡ ἀνθρωπότητα.

Ἡ σωτήρια ἀπάντησι

Ἄλλῃ καὶ ὅταν ἄκουσε ὅτι ὁ Θεὸς τὴν καλεῖ νὰ τὴν κάνει μπτέρα του, τὴν
ταραχὴ τῆ διαδέχθηκε ἡ εὐλογοῦ ἀπορία: «Πῶς θὰ γίνῃ αὐτὸ σέ μένα, πού
εἶμαι καὶ θέλω νὰ παραμείνω παρθένος;». Ἡ ἀπορία της δὲν ἦταν ἔκφραση
οὔτε ἀμφιβολίας οὔτε ἀπιστίας, ὅπως συνέβη μέ τὸν ἅγιο Ζαχαρία. Ἀντίθετα,
«ὡς σοφὴ καὶ συνετὴ ζητάει νὰ μάθῃ τὸν τρόπο τοῦ πράγματος» (ἅγιος Θεο-
φύλακτος). Ἔτσι, ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ δὲν τὴν κατακρίνει, ἀλλῃ τῆς ἐξηγεῖ:
«Πνεῦμα Ἄγιο θὰ ἔλθῃ σ' ἐσένα καὶ δύναμη τοῦ Ὑψίστου θὰ σέ ἐπισκιάσει».
Ποιὸς δοξοχαρὴς δὲν θὰ κόμπαζε ἀπὸ κενοδοξία καὶ ὑπερηφάνεια, συνειδη-
τοποιώντας ὅτι ἐπιλέχθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ μιὰ τέτοια τιμὴ;

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἦτορα ἀπό τās ἡμέρας αὐτās ἡ Ἐλισάβετ, ἡ γυναῖκα του, ἔμεινε ἔγκυος καί ἔκρυβε τόν ἑαυτόν της ἐπί πέντε μῆνας καί ἔλεγε, «Αὐτό μου ἔκανε ὁ Κύριος κατὰ τās ἡμέρας, πού ἐνδιαφέρθηκε νά μου ἀφαιρέσῃ τήν ἐντροπήν μεταξύ τῶν ἀνθρώπων». Κατὰ δέ τόν ἕκτον μῆνα ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ἀπό τόν Θεόν εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, πού ὠνομάζετο Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον, ἡ ὁποία ἦτο μνηστευμένη μέ ἄνδρα ὀνομαζόμενον Ἰωσήφ ἀπό τόν οἶκον τοῦ Δαυῖδ καί τό ὄνομα τῆς παρθένου ἦτο Μαριάμ. Καί ὅταν παρουσιάσθηκε εἰς αὐτήν ὁ ἄγγελος τῆς εἶπε, «Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος εἶναι μαζί σου, εὐλογημένη εἶσαι σύ μεταξύ τῶν γυναικῶν». Αὐτή δέ μόλις τόν εἶδε, ἐταράχθηκε μέ τὰ λόγια αὐτά καί ἐσκέπτετο τί σημαίνει ὁ χαιρετισμός αὐτός. Καί ὁ ἄγγελος τῆς εἶπε, «Μή φοβᾶσαι, Μαριάμ, διότι εὐρῆκες χάριν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ. Θά μείνῃς ἔγκυος καί θά γεννήσῃς υἱόν καί θά τόν ὀνομάσῃς Ἰησοῦν. Αὐτός θά εἶναι μέγας καί θά ὀνομασθῇ Υἱός τοῦ Ἵψίστου καί θά τοῦ δώσῃ ὁ Θεός τόν θρόνον τοῦ Δαυῖδ τοῦ πατέρα του, καί θά βασιλεύσῃ εἰς τόν οἶκον τοῦ Ἰακώβ αἰώνως καί ἡ βασιλεία του δέν θά ἔχῃ τέλος». Εἶπε δέ ἡ Μαριάμ πρὸς τόν ἄγγελον, «Πῶς θά γίνῃ αὐτό, ἀφοῦ δέν ἔχω ἄνδρα;». Ὁ ἄγγελος ἀπεκρίθη, «Πνεῦμα Ἅγιον θά ἔλθῃ σ' ἐσέ καί δύναμις τοῦ Ἵψίστου θά σέ σκιάσῃ· διὰ τοῦτο καί τό ἅγιον πού θά γεννηθῇ θά ὀνομασθῇ Υἱός Θεοῦ. Καί ἡ Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου, συνέλαβε καί αὐτή υἱόν εἰς τὰ γεράματα της καί αὐτή πού θεωρεῖται στείρα, εἶναι τώρα εἰς τόν ἕκτον μῆνα της, διότι κανένα πρᾶγμα δέν εἶναι ἀδύνατον εἰς τόν Θεόν». Εἶπε τότε ἡ Μαριάμ, «Ἰδού ἡ δούλη τοῦ Κυρίου· ἄς μου γίνῃ ὅπως εἶπες». Καί ἔφυγε ἀπ' αὐτήν ὁ ἄγγελος.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ὅμως ἡ γεμάτη τέλεια ταπείνωση Μαρία, οὔτε ὅταν ἄκουσε νά τήν προφωνεῖ ὁ Ἀρχάγγελος «κεχαριτωμένη», οὔτε ὅταν βεβαιώθηκε ὅτι τήν διάλεξε ὁ Θεός γιά μπτέρα του, ἄφησε τήν ἔπαρση νά τήν ἀλλοιώσει· ἀλλήλὰ τό μόνο πού βρῆκε νά ἀπαντήσῃ ἦταν: «Ἰδού ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμά σου!» Μέ ἄλλὰ λόγια, τοῦ εἶπε: «Μιά ζωή ἀγωνίζομαι νά ἔχω μοναδικό καύχημά μου, ὕψιστη χαρά μου καί τέλεια ἀπόλαυση τῆς ἐλευθερίας μου τό νά εἶμαι δούλη τοῦ Θεοῦ· τό νά ὑποτάσσω ἐλεύθερα πάντοτε τό θέλημά μου στό δικό του θέλημα. Ἦ As γίνεῖ ὅ,τι Ἐκεῖνος θέλει».

Μέ τόν σκληρό ἀγώνα τῆς ισόβιας ὑπακοῆς της, πού κορυφώθηκε σ' αὐτή τήν ὀλόψυχη ἀνταπόκριση στό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ νά τόν γεννήσῃ κατὰ σάρκα, ἡ Παναγία ἔγινε «πηγὴ καί ρίζα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπινου γένους» (ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς). Μέ αὐτή τήν τέλεια ὑπακοή της διόρθωσε τή θανάσιμη παρακοή τῆς Εὔας καί χάρισε στόν κόσμο τήν ἀληθινὴ ἐλευθερία καί τήν ἀληθινὴ ζωὴ. Ἦφερε στόν κόσμο τόν δεύτερο Ἀδάμ, τόν Κύριο τῆς δόξης, τόν μόνο πού μπορούσε νά μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπό τὰ πιό φρικτὰ δεσμά: τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ θανάτου.

25 Μαρτίου 2018: Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΠΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ
(Έθνική έορτή επί τῆς ἐπετείῳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821).

Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας.

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: — – Ἀπόστολος: Ἐβρ. β΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Λκ. α΄ 24-38.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Ἀπριλίου, τῶν Βαΐων.

Ἀπόστολος: Φιλιπ. δ΄ 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιβ΄ 1-18.

Ἡ μεγάλη συνεργασία

Γιά τή δημιουργία τοῦ πρώτου Ἀδάμ ὁ Θεός συνεργάστηκε μέ τόν μονογενή του Υἱό λέγοντας: «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον». Σήμερα ὁμως, πού ἔκρινε ὁ Θεός ὅτι ἔφτασε ἡ ὥρα νά «εἰσαγάγῃ τόν πρωτότοκον εἰς τήν οἰκουμένην», καί νά πλάσει τόν δεύτερο Ἀδάμ, συνεργάζεται μέ τήν Παρθένο Μαρία. Τή μεγάλη ἐκείνη «βουλή» τοῦ Θεοῦ, γιά τήν ὁποία μίλησε ὁ προφήτης Ἡσαΐας, ζητάει ὁ Θεός νά τήν ἐπικυρώσει –καί τήν ἐπικυρώνει– ἡ μέχρι τώρα ἄγνωστη σεμνή κόρη τῆς Ναζαρέτ.

Μέ αὐτό τόν τρόπο ἡ σάρκωση τοῦ Λόγου ἦταν ἔργο ὄχι μόνο τοῦ Πατρὸς, πού «εὐδόκησε», καί τῆς δυνάμεώς του, πού «ἐπεσκίασε», καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού «ἐπεδήμησε», ἀλλῆ καί τῆς Παρθένου, πού ἐλεύθερα θέλησε καί δέχθηκε νά διακονήσει στό μυστήριο τῆς σωτηρίας μας. Γιατί, ὅπως χωρὶς ἐκείνους δέν ἦταν δυνατόν νά ὑπάρξει καί νά προσφερθεῖ στους ἀνθρώπους ἡ ἀπόφαση γιά τή σάρκωση τοῦ Λόγου, ἔτσι χωρὶς τό ἐλεύθερο «ναί» καί τήν ἐλεύθερη ὑπακοή τῆς Παναγνῆς, θά ἦταν ἀδύνατη ἡ πραγματοποίηση τῆς θείας βουλῆς. Αὐτή εἶναι ἡ δόξα τῆς Παρθένου. Αὐτή εἶναι ἡ σωτήρια εὐεργεσία τῆς πρὸς τήν ἀνθρωπότητα. «Διὸ καί ἡμεῖς τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· χαίρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ». Ἀρχιμ. Β.Λ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖο 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπαιώσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr